

14633

III

8

P

СЕРБИЈСКИ
НАЦИОНАЛНА
БИБЛИОТЕКА

Akta polne z r. 1776.

Dr. Bartolomaeus

1889

1889. III. 149.

8 r. 1889

Prawo pol. 4995. vol. VIII.

Numerus currens	Litera	Artes	Leipzig Sturm und Kloppe	Forma	Armarium	Forulus	Series
	Stade. S. F	Vom Musikalisch-Schönen Mit Bezug auf Dr. E. Hanstlick's gleichnamige Schrift. Inauguraldissertation Strom: 54		8			

Treść voluminu VIII.

1. Olizarowicz Fr. Produkt sprawy.
2. Sulistrowscy - Stan sprawy.
3. Wołodziko - Próba dekretu
4. Pacowie - Wyłożenie sprawy.
5. Bernowicz - Sprawa z Niezabotowskimi
6. Kozierowscy - Merytum sprawy.
7. Miniewscy - Sprawa z Jezierskimi.
8. Krawcowscy - Wykład sprawy.
9. Syruć - Kontrowersya
10. Nagurscy - Zoniesienie sprawy.
11. Wojbanowicz - Sprawa.
12. Straszewicz - Produkt.
13. Tubielewicz - Replika.
14. Kurynowicz - Replika
15. Tubielewicz - Resolutio
16. Dornowicz - Replika.
17. Kalenkiewicz. Oznajmienie interesu.
18. Ita procesus Growskim.
19. Growscy - Replika.
20. Wilonki 2. - Proceder
21. Ita Replika.
22. Swanowski - Accessorium.
23. Piszcziata - Replika.
24. Legoniewicz - Narratywa sprawy.
25. Furowie - Replika.
26. Smarska - Wiadomość o interesie.
27. Franciszkanie - Usprawiedliwienie.
28. Lyszkiewiczowie - Wykład sprawy.
29. Jelenki - Explikacya sprawy.
30. Rozemborgowie - Wykład sprawy.
31. Kopona - Stan interesu.
32. Cywinski - Wykład sprawy.
33. Merytum sprawy XX. Franciszkanów.
34. Grabowscy - Replika.
35. Bielaoscy - Replika.
36. Sulistrowski - Replika karmelitom
37. Karmelici - Replika Sulistrowskiemu.
38. Zawisza - Replika Kuznycow.
39. Ogancowski - Status causae.
40. Sorokowicz - Stan sprawy.
41. Naramowski - Wykład sprawy.
42. Kozierowscy - Produkt sprawy.
43. Kredytow prosby z Kuznycowem.
44. Pocięja - Petita procesus Kuznycowowi.
45. Kirmontowicz. Produkt sprawy z Orzeszkami
46. Orzeszkowa Teresa. Produkt.
47. Orzeszko ~~Karmelici~~ - Cathgoria ultima
48. Ita Ludwik - Produkt. z Kazimierzem O.
49. Ita Benedykt - Produkt z Kazimierzem O.
50. Swanowscy - Sprawa z Harosta, Swanowskim
51. Swanowski Harosta - Rezolucya.
52. Massalski ^{Ignacy} Sprawa z Niesiołowskimi
53. Brodowski - Produkt sprawy z Massalskim
54. Lienkiewicz. Usprawiedliwienie Massalskiemu
55. Lenkiewicz - Status causae procesus Massalskiemu
56. Mięczyński. Produkt procesus Massalskiemu.
57. Niesiołowscy - Repozycya Massalskiemu
58. Massalscy - Replika Niesiołowskiemu.
59. Horain Ita. Replika Lienkiewiczowi .Ld.
60. Lenkiewicz J. Replika Massalskiemu
61. Pawlikowscy - Głos odpor. Massalskiemu.
62. Niesiołowscy. Petita procesus Massalskiemu
63. Mięczyński - Petita procesus Massalskiemu
64. Lenkiewicz - Petita procesus Massalskiemu

no 1770

26
25

REPLIKA

Od IPP. Turow przeciwko IPP. Legowiczom oraz ma-
łole-
tniemu Piafeckiemu y jego Opiekunom niemniey przeci-
wko Lakucewiczom y Wołkom.

Pobudki do procederu.

Jan Antoni z Piafeczna Piafecki Dziad procedujących Turow y Piafe-
ckich ściżnie zapisem testamentowym Dobra Patwiecie dla Wnu-
kow swoich IPP. Turow wiecznością darował, y naznaczył, bowiem
też Dobra sam przez się nabył y pomnożył, przeto szafunek ich był jemu
wolny y otwarty przez testament.

Pewnemi są Dziedzicami Patwieć Turowie bo dobry y prawny Testament
dał im dziedzictwo, więc Dekret Ziemski Słonimski, który naganil y
skaffował testament sam w nieprawym y fałszywym układzie swoim
ma być zganiony y skaffowany, bowiem testament ma się wrócić do
przymiotu naturalnego, a zamorzone aktorstwo Turow ma być wskrze-
szone y oddane Turom.

O przymiotach y własności Testamentu.

Ręczyć y explikować za ważnością testamentu niepierwicy przystoi, aż
Sąd wiadomości dojrzy, a myślą y sercem dotknie się prawdy że Jan Pia-
fecki własnym obrotem szczęścia y starania swego ulepszył sytuacją ma-
jątku, y sam przez się nabył Patwiecie, a do nabycia z nim żona jego z
Domu Warkojowna ipolności nie miała.

Uwazać krotko: y własnego pytać się przekonania: nikt inaczej w duchu
sprawiedliwym rozumieć nie będzie o aktorstwie Patwieć tylko kto? ma
prawo y nabycie na Patwiecie, ten jest aktorem, a kto niema prawa y na-
bycia na Patwiecie, ten nie był aktorem, ten nie kupił aktorstwa, a w
głowie swoiey do całości lub części spadku nie zostawił:

Tak jest w terażniejszym przypadku: iż Jan Piafecki wolnie y godziwie za-
pisał Testamentem Dobra, bo miał moc udzielną nad własnością przez się
nabytą: a Żona jego z Domu Warkojowna nie zostawiła sukcesyi w Do-
brach dla potomstwa swego, bo nie miała w nich nabycia, lub z Mężem
spolności Ergo dobra Patwiecie nie były Macierzystemi, lecz Oyczystemi.

Dobra Patwiecie są własnymi Jana Piafeckiego, a przez iego do possessyi
zgromadzonemi takim obeysciem.

Te Dobra nazwane Patwieć były nayprzód dziedzictwem Piotra y Antonie-
go Głuszynskich Braci rodzonych.

Piotr Głuszynski połowę swoję Patwiecia inwadyował w zastaw Morozo-
wi za sumę 8000. złtch, a Antoni Głuszynski z połowy drugiey Patwieć
Zonie swojey Annie Chrapowickiey Kasztelance Smoleńskiej włokę grun-
tu użytecznego zapisawszy resztę gruntow y attynencyi Patwieckich
prawem wieczystym Krzysztołowi Kaszycowi przedał, y odumarl bezpo-
tomny.

A Żona jego Anna Chrapowicka dostała się w zamęcie Janowi Piafeckie-
mu, wniosła zapisaną od Męża pierwszego włokę gruntu w Patwieciach,
wniosła summy gotowey 10000. tynfow, to jest 6000. tynfow za połowę
Patwieć Morozowi oddaną, 3000. tynfow od Chrapowickiego Wojewo-
dzi-

A

dzi-

dzica Witebskiego winną, y 1000. tynfow od Zienowiczowey Podkomorzycowey Połockiey należącą.

Niemniej wniosła ona sumę na Mieźowie zastawną sumę od Kotowskiej zapisaną 10000. złotych y znaczny in mobilibus splendor, y to wszystko ogółem Mężowi powtórnemu Janowi Piaścekiemu zapisem wieczystym Ru. 1709. Febr. 25. datowanym w Grodzie Kowieńskim przyznanym y zapisem Testamentowym tegoż Roku Maja 23. czynionym w Trybunale aktykowanym wiecznością oddała, y darowała, *czytać prawo darowne y Testament.*

Ona Anna Chrapowicka Janowa Piaścka połowę Patwieć od Piotra Głuszńskiego Morozowi zastawioną okupiła y za wlewkiem po oddaniu summy 8000. złotych do possessyi wzięła: a gdy to oboje na Osobę Męża przenieśli.

Ergo Piaśceki przymiotem donacyi w głowie Zony stał się aktorem, gdy za te aktorstwo inżego początku nie miało, spadkowym ani przyrodzonym nie było: lecz tylko z dobrodzieystwa Zony urosło: sam z siebie nabył, sam przez siebie bez depędencyi własnego dobra mógł używać, y według woli swojej dać lub darować.

Dobra Patwiecie nie były dobrami Oyczytymi Macierzystymi, lub spadkowymi dla Jana Piaśckiego, bo też niewziął ich ani z Ojca, ani z Matki, ani uzyskał przez sukcesyją, lecz sam nabył mając ku pomocy dar Zony.

Sam przez się nabył majątek, bo też dar Chrapowickiej na włokę gruntu w Patwieciach na zastaw poss. slyi. połowy Patwieciow od Morozu okupionej, y na rozmaite summy nie komu innemu dany y przeznaczony, tylko do osoby Jana Piaśckiego ma swoy cel y determinacyą.

Jakże tu proste y nadane aktorstwo obcym nazywać Aktorstwem czyli spadkowym, kiedy Sąd widzi y czyta prawdę z zapisow o wniosku y donacyi summ przez Chrapowickę dla Piaśckiego.

Jak tu dobrodzieystwo Chrapowickiej ma odmienić naturę, iżby to, co jest przez nią darowanym Piaścekiemu z pod zwierzchności jego odjętym było, a reformowanym na postać majątku drugiej żony Warkoiowny, gdy ona nie niewziosta, na wniosek swój zapisu nie miała, a niewnoząc y nie zapis nego niemając, nie następnikom swoim czyli potomstwu do sukcedowania nie zostawiła.

Naganić prawdziwe Aktorstwo Piaśckiego, czyto przez niego kupione czyto temu darowane, byłoby jednym co powiedzieć że Chrapowicka darować niemogła, a Piaśceki daru przyjąć niemogł: choć to oboje prawo godziwym y wolnym czyni.

Albo myśleć o tym przeciwko własnym instynktom iż co było darem Chrapowickiej to było własnością drugiej żony Warkoiowny.

Lecz rozum uczy: iż co było dobrem Chrapowickiej to nie było przez żaden sposób Warkoiownie podległym

Oprocz włoki iedney zapisanej przez Chrapowicką, oprocz połowy za wlewkiem od męża dostałej tenże Jan Piaśceki połowę Patwieć od Kafzyca za sumę 8000 złt: wiecznością kupił. *Naco Prawo przedazne 1710 Junii 2. d. datowane w Trybunale przyznane czytać kopię z korektą Dombrowskiego Namiestnika Ziem Wileń.*

O tym prawie w kopii produkującym się gdyby obojętność sądu zgaszona była Dekret Trybunałski periwaduie, 1761 Xbra 1. d. ferowany któren czytać.

Po appellacyi od Dekretu Ziem: Słoniń: lokował Urząd Ziemski Dokumenta w Kancelleryi, a Trybunał wzajemną dla wszystkich stron komunikacyą z korektą Namiestnika Ziem: determinował.

Więc

Więc gdy Sąd na Dokumentie znajdzie korektę Namiestnika znajdzie razem y satysfakcją Dekretu y wiarę Dokumentu.

Więc tak ważna kopia z korektą Namiestnika za Dekretem, iakby sam Oryginał ważny był, *bo Art: 1. z Roz: 7. decyduje iż Urząd Urzędowi wierzyć ma.*

Już tedy kwestyi niema, co do waloru zapisu ruwnie też kwestyi niema co do zarzuconey spólności nabycia Warkoiowny którą dokument znosi y odrzuca y którey w układzie swoim niedomieścił.

Niebyła Warkoiowna powtórna Zona Piaseckiego Aktorką Patwiec, niebyła też spólnie z Mężem nabywającą, czemu? bo pierwey Chrapowicka włokę gruntu, y zastaw półowy Patwiec darowała Mężowi, niżli Warkoiowna za Zonę dostała się Piaseckiemu.

Mogłaż ona niebędąc Zoną nabywać spólnie z Mężem, albo niebędąc Aktorką mieć wstęp do Aktorstwa mimo Męża?

Nie kupiła dobr Patwiec Warkoiowna, ergo Dziedziczką niebyła, a do kupna z Mężem w spólność nie zapisana, ergo spólności nie miała y potomkom niezostawiła.

Mogłaż ona niekupiwszy być Aktorką, niedawszy pieniędzy na spólność szukać spólności, niemając Prawa na siebie, potomkom swoim zostawić Prawo y wstęp do lukcedowania.

Więc gdy przez Warkoiownę Mttśc Patwiecie tak szczegulnie przez nią iakoteż spólnie z Mężem nie jest kupiona, tedy owe dobra niemogą być rozumiane Macierzystemi.

+ Mocniejszy konwikcyi nietrzeba: nad moc sprawiedliwości, gdy niema nabycia gdy niema spólnego Prawa, więc przedaż która jest dana Piaseckiemu, nie jest dana Warkoiownie y nieluży iey.

Jakże dać spólność, y rozumieć o spólnym nabyciu kiedy spólnych pieniędzy do zakupienia, y spólney wolności do używania dobr w prawie ograniczoney niema.

Jeden Piasecki Aktor, ieden Piasecki był kupującym, a Warkoiowna zaś nie iako spólniczka, lecz iako Zona tytularnie przy Mężu dopisana.

Jednak dołożenie iey nieukrzywdziło nabycia, ani odieło własności Piaseckiemu, bo niesamo tylko dołożenia Zon czyni ich spólniczkami, lecz to jest maxymą spólności aby Dokument y spólność pieniędzy, y spólnie ich Aktorstwo wyraził.

Broni Art: 17 z Roz: 7. spólności dla Zon: tak pisząc okrom. gdzieby w zapisie dołożono było że wmu, Zonie iego za spólne ich albo za iey własne pieniądze ono imienne przedane, albo obiema spólnie darowane było:

Przedaż niema tego warunku, niedokłada Warkoiownie, ani spólnego Aktorstwa, ani spólnych pieniędzy, ergo ona tego co Mąż kupił niekupiła, czego Mąż był Aktorem Aktorką niebyła, przeto Mttśc Patwiecie niebyła Macierzystą ale właściwie przez Jana Piaseckiego nabytą.

* Co tu więc myśli Sądu przewycięzać będzie? Turowie dowodzą prawdy przez zapisy; więc bliżej wierzyć zapisom, bliżej konfyderować Prawa niżeli zmyślonym od Legowiczow y Piaseckich powieściom.

Mówią oni że Warkoiowna 20000. Tynfow wniosła, a na ten wniosek dowodu y zapitu nie dała, więc wniosku nie miała żadnego.

Gdyby iey wniosek był pewnym, y aktualnym wnioskiem godzi się naturalnie konkludować iżby miała od męża jakiegokolwiek zapisy czy reformę lecz Piasecki jako exdotacyi nie wziął, tak y zapisu nie dał.

* Opinia wniosku słowna niechay nie znajduje wiary, bo też nie miała prawdziwey exystencyi gdy niema za sobą świadectwa y przekonania.

Niebył wniosek to jest dowód na to: bo niema zapisu, a iezli mówić że był wniosek więc trzeba dowodu.

Dał manifest na zgorzałe Dokumenta 1770. Marca 20. zanieiony y tym Manifestem chcą ludzi terca iżby on tak był dzielny y taką na sobie wyobrażał postawę iako sam zapis in esse nie były.

Reponitur: Proces ten zmyślony na przypadek powinien być odrzucony od wiary sądowej bo tych mniemanych zapisów nie tylko teraz niema lecz y pod czas Sprawy w Ziemstwie Słonim: nie było: tak mowi Dekret na karcie 7. Dokumentami ani żadnemi dowodami strony wszystkie wniesienia Warkojowskiego y Sukcessyi nie probowali.

Więc Dokumenta w 1770. Roku zgorzeć nie mogły, których 1759. Roku już existencyi nie było, a nie bytność ich Dekret Ziem: Słonim: opowiedział.

Alboż niemają z prawa Nauki iż kto daje posąg powinien wziąć Dokument wianowny y przyznany, tak chce artykuł 1. z Roz: 4.

Więc gdyby Warkojowna Exdotacją miała niemogłaby zapomnieć bezpieczeństwa posagu to jest wzięcia na on zapitu, lecz ad utrumq; zgodzić się trzeba, iż jedno drugą naśladować musiało, iż iako nic nie wzięła tak też za nic Dokumentu brać nie mogła.

Śladu niema o wniosku iey to jest: wziół lub nie wziół Piaścki dziesięć tysięcy Tynfow, a drugie dziesięć tysięcy tynfow przez Sukcessyą po Zienowiczowej odebrał, lub nie odebrał, niemaż wiadomości.

Gdyby ktokolwiek oddawał tak znaczną sumę nie mogłby oddawać bez kwitacyi, albo bez reformy.

Równie też Sukcessya nie mogła mieć inaczej zwrotu swego, chyba przez Proceder, lub przez konwencyą, wszelak oboje to żeby skutecznym było, postanowienie swoje miałyby na piśmie, a dowody ich do szczętu wytraceni, być by niemogły.

Lecz gdy ani wniosek, ani Sukcessya, w słowach tylko utworzona skutku nie miały, przeto za sobą y Pisma nie mają.

Choćby na ostatek był wniosek Warkojowny, wszelako on idzie na utratę według ar: 1. z Roz: 5. piszącego ten wyrok, *a jeśli by Ociec, Matka, Brat, y kto z bliskich wydając Dziewkę zamąż, takowej oprawy y wiana jako wyżej opisano, od Zięcia nie odziedzili, takowa Dziewka po śmierci męża swego wniesienie traci Chociażby wielką sumę za sobą wniosła.*

Przyznanej y nie przyznanej Warkojowna niema oprawy czyli wiana, więc słuchając tego Prawa nie można słuchać tey opinii, którą dla pomnożenia korzyści względem posagu rozsiewają Legowiczowie.

Był lub nie był wniosek, już teraz jest zaginionym wnioskiem, bo go Prawo traci y wyniszcza.

Napisał Dekret Ziemski Słonimski że na wniosek Warkojowny żadnego Dowodu y Dokumentu niema.

Więc Sąd Ziemski fałszywie nazwał Dobra Piaśckiego być Dobrami Warkojowny, jako Macierzyste między Potomstwem sądził na równę części Benedyktowi y Anastazyi Piaśckiej.

Z kąd Dekret wyczytał? y skąd się potym domyślił? że Matkę Patwieć jest Macierzystą, Pierwey pisząc: że na wniosek iey żadnego Dowodu niema? więc reformując naturę w Dobrach sądził y bez dowodów y bez Dokumentów.

Choćby Warkojowna miała wniosek tedy ten na Potomstwo iey wydany y rozdzielony, mianowicie zapłacono exdotacyi Legowiczowej zł. 8000.

Powróre: JP. Turowey - - - - - zł: 6000.

Tertio: Jozefowi Piaśkiemu - - - - - zł: 7000.

40: Dwie Córki zaszkodzili - - - - - zł: 5000.

jako świadczy Testament y Regestr przez Jana Piaśckiego
sprawiony, co uczyni ogułem - Tynfow - - - - - 26000.

Więc gdyby wniosła y zapis miała (jak niema) jednak ci dopominać się wniosku Macierzystego niemogliby którzy wniosek Macierzyński rozebrali y podzielili, a za tym co do równey kwestyi, równie należy rozumieć o pretensyi Legowiczow y Piaseckich, *in ratione* wniosku.

Słowem konkludować na co niema zapisu y dowodu to ma być dalekim y wyrzuconym od Sądu, tak uczy Artykuł 54. z Roz. 4. mówiąc iż każdy sąd niema skazować wedle słow albo domysłu, ale według słusznych dowodow.

Prawo y sprawiedliwość, jest to naturalne każdey magistratury rzemiosło, gdyby teraz dobra własne Piaseckiego uznać za dobra Warkojowny, y nazwać je Macierzystemi. więc prawo skutku mieć niebędzie, gdy różne słowa Statut y Dokumenta preferować będą.

Był Piasecki dziedzicem własności, sam ją kupił y zapracował, więc własnością swoją był mocen ordynować Testamentem komu chcąc je oddać jak mu dobra wola dyktowała.

Mocen był około szafunku dobr przez się nabytych czynić Testament bo go do czynienia Testamentu Artykuł 2. z Roz. 8. wolnym uczynił pisząc: *te słowa y kondycye.*

Ustawujemy kiedyby kto, na rzeczy swe, majątność ruchomą. y też na imiona wszelakim obyczajem nabyte chciał Testament czynić. tedy będąc zdrowy albo chory tykoby przy dobrej pamięci zdrowy na rozumie był, wolno mu będzie rzeczy swe, majątność ruchomą, także imiona przez niego samego nabyte, jednakże nie Oyczyste ani Macierzyste komu chcąc według dobrej woli swojej tak Duchownym Osobom jako y świeckim zapisać.

Do Testamentu ma prosić za Pieczętarzow Urzędnikow albo Szlachty, a jeśli by kto umiał y mógł jeszcze pisać, tedy rękę swoją podpisać ma, także y Pieczętarze kto z nich pisać umieć będzie, mają ręce swe u Testamentu podpisać, tedy ten Testament tym obyczajem sprawiony wiecznemi czasy na wszelakim Urzędzie przy zupełney mocy dzierzan y niwczym naruszon być niema.

Co tylko powinnością do waloru Testamentow Statut n. pisał, to wszystko Piasecki wykonał, a w żadnym punkcie podległości prawu nieupośledził.

Co myślił, y do jakiego około dobr rozrządzenia niezgaszona w nim intencya kierowała, wszystko to wylał na Testament, aby oznaymił dobrą wolę Sukcesorom kto ma posiadać majątek jego, a kto ma być dalekim y wyzutym od udysponowanego dobra.

Na bytność Testamentu wizylcy zgodzili się w Ziemstwie. nikt exystencyi jego nieburzył, Dekret też Ziemski nie nazwał go fałszywym dziełem, tylko nieprawnym.

Więc bytności jego justyfikować nie trzeba, kiedy nikt nieneguje, więc Testament zawize był y teraz jest akceptowanym y przyjętym.

Podpisał Jan Piasecki ręką własną Testament, prosił Pieczętarzow, a Legowiczowie y wszyscy za fałszywą robotę Testamentu niemieli podpisu nieskarżyli, więc przestali na Testamentie, w nim zaś ani w podpisaniu się Aktora niemieli podeyrzenia gdy milczeli,

Wnosić jaką na dokument krytykę trzeba pierwicy rzucić y obwołać plamę na jego, aby wiedziała powszechność, czemu dokument ma być nieczestliwym.

Wymozony nie jest, bo czynił Testament bez musu y znaglenia, fałszywy nie jest, bo nieadoptowany, Pieczętarze są świadkami prozonymi od Piaseckiego y pisali się jako prozzeni.

Ergo na szacunek Testamentu wszystko aż do szczegulności jest zebrany, w powszechności jest nakazany.

Ani ofalsz, ani o wymus, ni też o niewiarę świadkow manifesto wali, więc rzeczy y powodow do skażenia Testamentu niemieli y niemają.

Jest że to słusznym y godziwym postępkim, pierwicy Testament znać y trzymać za dobry y słuszny zapis, napotym ganić go y krytykować.

Legowiczowie y Piašeccy profili w Ziemstwie Słonim: aby naznaczoną przez Testament sumę Benedyktowi y Anastazyi Piašeckim po tyśiącu tyńfow sąd wskazał, *vide folio 5to w Dekrecie,*

Więc gdy z Testamentu profi i satysfakcyi, przeto cały Testament w nieskażoney dobroci y ważności rekognoskowali, y nań zupełnie zgodzili się. Ociec Benedyktowi y Anastazyi Piašeckim Synowi y Córce dla tego, po tyśiącu tyńfow zapisał, że ich od dziedzictwa majątności Patwieć oddalił. Gdy zaś Legowiczowie y Piašeccy wziowšy od Benedykta y Anastazyi prawa zrzeczne tey summy rekwirują, która ich prawodawcow Aktorštw znosi y wykorzenia testamentem, więc sami na utratę Aktorštw zezwolili y Testamentowi došyć ważnemu przez akceptacyą więccy lustru y ważności dodali.

Kassują testament w Ziemstwie, a inney do kass ty niewzywają przyczyny procz tey jakoby Dobr Macierzyštych Piašecki rozporządzać niemogł

Więc Dekret fałszywey opinii Macierzyštych dobr uymuący się, gdy dla tey pobudki kassował testament, ergo dla pewney exystencyi tego approbował testament.

Skasował rozumiejąc błędnie że Dobra są Macierzyšte, lecz gdy teraz iest wyraźnym że Patwiecie Dobrami są własnymi Piašeckiego, więc godzi się z pod kassaty uwolnić Dokument, bo ta przyczyna która na przeciw iemu do kassowania użyta ganiąc musi

Gdyby Sąd Ziemski błędu niemiał, albo gdyby znał naturę Procederu y własność nabycia Piašeckiego, niebyłby tak hrubym w nieznaomości swoiey iżby dobra Oyczyšte nazywał Macierzyštemi, y przeto testamentu jako legalnego niekassowałby, lecz że nie penetrował okoliczności nabycia y przechodu dobr dla tego ważył się kassować

Ale Trbi wewnętrznego dobr obrotu nauczony, zna dobra prawdziwemi dobrami Piašeckiego, niewynie się rozumienia iż bybyły one Macierzyšte, więc Dekret kassuje, a testament utwierdzi.

Powiedział Dekret na karcie 9. że dobra dziedziczne Macierzyšte y za spolne pieniądze kupione, niemogł testamentem rozporządzać.

Reponitur imo. Nie są Dziedziczne bo Jan Piašecki najmnieylzey części z Oycy w Patwieciach niemiał.

zdo. Nie są Macierzyšte y nie są za spolne pieniądze kupione bo Warkoiowna nie niewnioła, bo Warkoiowna w żadnym Prawie spólności niema nabytey.

zto. Nie są Macierzyšte bo pierwicy Chrapowicka włokę gruntu y połowę Patwieć darowała Mężowi niżeli Piašecki poił Warkoiownę za Żonę.

Doskonale iest oznaymionym że Patwiecie nie są Macierzyšte, ergo testamentem mogł Piašecki do myśli swoiey ordynować, własnymi dobrami.

Wolny szafunek Piašeckiego przez testament, użył wolności Prawa, a ieżli pomówić y zganić testament, więc razem naganić trzeba y Statut co testamentu czynić pozwolił.

Prawda że Dekret wezwał wielorakich Praw z Statutu jakoby niewolno zapisywać było dobr Macierzyštych, pozwalam nato, gdyby były dobra Macierzyšte.

Lecz gdy pod rozrząd testamentu niepodchodzą dobra Macierzyšte lecz własne Piašeckiego, tedy szafunek był godziwy iego a Prawa użyte dalekie od potrzeby y przypadku.

Dla których przyczyn testament doznał kassaty, dla szacunku tychże Praw ma być ozywion, bo ieden statut y na niewolność szafunku dobr Macierzyštych granicę opisał, y na wolność szafunku dobr własnych Prawa nadał, tedy valet ad utrumq;

Więc

Więc jeżeli Prawo jest mocną sprężyną do iednego przykładu tedy niemo-
że być one słabym narzędziem do drugiego punktu: *bo Prawo zawsze i ra-
wem równym y iednostaynym.*

Wnieść mogą że testament bez pieczęci y aktykowany nie wczesnie.

Reponitur. Przyłożenie Pieczęci nie jest maxymą zapisu lecz wola zapisoda-
wcy, podpis ręki iego, y Pieczętarze.

Bowiem każdy dokument jest ważnym bez Pieczęci, a dla niedostatku Pie-
częci Prawo nikczemności niezakłada.

Ergo testament choć niezapieczętowany lecz podpisany jest dziełem nieska-
żonym.

Równie niewczesna aktykacya iego nieznosi wiary y exystencyi, bo Pia-
seccy y Legowiczowie przez cały ciąg Procederu a nawet przy ro: pra-
wie w Ziemstwie oczewistej bytności niezapierali y wedle niego summ
dopominali się, ergo akceptowali testament.

Dla tego testament niewczesnie aktykowany, bo też Piasecki po testamen-
cie uczynionym niewczesnie umarł.

2do. Dla tego pozno aktykowany bo też Piaseccy y Legowiczowie mając
w ręku swoim testament sobie przeciwny chcieli przed Sądem y Turami u-
kryć.

Y niepierwiewy przez Gintowta piszącego się Pieczętarza aktykowali aż Tu-
rowie o komportacyą testamentu procedować zaczęli, niepierwiewy Turom
wydali testament, aż Dekret Ziem: Stonim: nakazał sub nexu iuramenti
komportacyą, *Czytać Proces Turow 1753 Maja 9. d. czytać też Dekret Try-
bun: 1756 decydujący remissę do Stonima, czytać też Dekret Ziem: Stonim: 1757
Sbra 11. uznający komportacyą testamentu.*

Bytność y wiarę Testamentu ewinkuje proceder, ewinkuje akceptacya stro-
ny przeciwny, umacnia prawność i porządzenia iego, podpis ręki Aktora y
Pieczętarze.

Nad to: rzetelności Testamentu musi dopomagać inkwizycya w obiekcyi
przeciw niemu expedyowana bo też musiała odkryć prawdę, że on bez
musu y podeyscia czynił, że czyniąc na umyśle zupełnie był przytomnym
y po uczynieniu kilka miesięcy żył, woli swojej nie odmienił a Testa-
mentu nie wypierał, y nieznosił, więc ważny Testament bo nie reklamo-
wany.

Przy tak solennych dowodach bytność Testamentu opowiadających, Eydzia-
towicz Sędzia Ziem: Smoleń: listem do Burzyńskiego pisanym y o śmierci
Piaseckiego y o dyspozycyi Testamentowey uwiadamia, *Czytać List.*

Więc exystencya Testamentu zewsząd jawna zewsząd prawdziwa, a niskąd
nie zganiona.

Na ostatek gdyby tak silnie około ważności Testamentu uchylić przełożenie
aż do ost: tney przychodzi ofiary y dowodu kiedy Turowie idą do przysię-
gi że Testament z własnych Piaseckiego intencyi y dobrej woli musu nie-
miał, podeyscia niemiał, tam podpisał własną ręką y Pieczętarzow prosił.

Więc jur: ment wszystkie znosi wątpliwości y już nie obojętnym w Sądzie
nie zostawuje, kiedy niewiarę wszystkich obiekcyi zaprzysięga.

Bliżsi Turowie zaprzyiędź ważność y Izacunek Testamentu, czemu bo ma-
ją dowody Pisma, mają świadkow, przeto ich artykuł 77. z Roz: 4. bliź-
lizemi czyni.

Tak solennie akceptowany a nigdy do ruiny nie schylony Testament, przez
proceder, przez Dekreta przez różne tranzakcye iednostaynie w satysfa-
kcyą brany od stron przeciwnych.

Więc bliżey wierzyć, y bliżey temu pozwolić dowodu kto idzie za Testa-
mentem niżeli temu kto idzie na przeciw Testamentowi.

Byłby to Sentyment prawołomny gdyby stronę przeciwną dopuścił na przy-
się-

X
sięgę która pierwicy mówiła że dobry Testament a teraz mówi że zły Testament, więc błędzi na prawie y dla tego słuchaną być niema według artykułu 78. z Roz: 4. więc Turowie bliżsi są do iuramentu, bo zawsze mówili y trzymali iednostaynie iż dobry Testament.

Niemoże Legowiczom y Piaseckim być dana przysięga bo w Ziemstwie kiedy zyskali Kassałę Testamentu nie brali się na dowod przysięgi y kontentowali się Dekretem, Ergo po appellacyi zakładu przysięgi, jako nowego dowodu używać im niewolno według ar: 90. z Roz: 4.

Przeto Turowie są bliższymi do przysięgi.

Summy y Dobra właię wolno zapisywać Testamentem więc Dobry Testament bo jedno połowę Patwieć sam nabył y wieczność nabytego Aktorstwa zapisał, a drugiey połowy Patwieć był zastawnikiem, więc sumnę zastawną darował, przeto Testament y co do summy y co do wieczności iest ważnym.

Akceptowali Legowiczowie Testament za nie poruszone dzieło bowiem od Anastazyi Piaseckiey przez Testament Oycy z Dóbr oddaloney a tylko 1000. Tynfow w oznaczeniu mającey, wzięli Donacyą w tych słowach.

Mając 1000. Tynfow na Dobrach Patwieciach od zeszłego Rodzica mego Testamentem z miłości swey zapisanych a niemogąc odebrać 1000. Tynfow od JPP. braci moich którą sumnę 1000. Tynfow oddalwszy od tego bliskich krewnych moich JPP. Legowiczom daruje y zapisuje czytać zapis.

Zapis Ru 1759. 7bra 9. dnia, datowany y w Magdeburyi Władysławowskiey Przyznany.

Więc Anastazyja Piasecka kiedy chchciała za Testamentem mieć opłaconą sumnę, przeto uznała siebie być pozbawioną z Aktorstwa przez Testament y przestała na testamentie oddalającym siebie z aktorstwa.

Bowiem albo złość Testamentu jawną była albo nieprawność jego przekonana więcby Córka po Oycu odrzuciła Testament, a szukała ipadku prawem natury.

To zaś iest contrapozitum y na iedney tablicy stać niemoże, gdy by do jednego cyrkulu zmierzać rzecz obojętną, to iest naśladować losy przyrodzone do majątku y za testamentem rekwirować.

Więc Anastazyja Piasecka w naturalney sukcesyi bezpieczeństwa niemiała, gdy za testamentem daruje sumnę, bo też obojętna maxyma nigdy niepewna, z których ta albo druga upadać musi, a razem dwa obiekta ile przeciwnę sobie skutku niebiorą

Y dla tego Piasecka darując sumnę za testamentem wyparła się prawa natury y sukcesyi przeciwko testamentowi.

Jeżeli ona wyznała być dobrym testamentem, co do zapisania jey summy, tedy wyznała razem być dobrym aktem, co do oddalenia iey od aktorstwa, gdyby zaś był zły testament, więc by ona w donacyi Legowiczom daney złość y niewiarę testamentu negowała.

Nie był zagniony Piasecki do czynienia testamentu, bo właię ręką przy testamentie Regestr ruchomości sporządził, tenże Regestr y Testament podpisał, na tych obojgu pismach widzieć iednostayne podpisy Piaseckiego.

Więc tak determinacya woli jako też exystencya testamentu y podpisu iest wyraźna y niezawodna.

Słowa Testamentu, tedy te przerzecznone Dobra Patwiecie, jako moim właię nabyte staraniem tak zewszyskimi budynkami Dwornemi y gumieniami, z Poddaniami w tychże Dobrach mieszkającymi, z stawami, sadzawkami młynami tak jako tylko za prawami mnie służącymi w mojej zostawiony possessyi, na miłych trzech Wnukow moich, JPP. Kazimierza, Anarzeja, y Tadeusza Turow teraz in minoru tate będących z Córki mojej miłey JPani Anny Konstancyi z Piaseckich Turowey zrodzonych na wieczne czasy zapisuję, do czego wszystkie Dzieci moie

moje mite Córki jako wyposażone, a Jozef Piaścki Syn jako odemnie we wszystkich uspokojony tak do Dobr jako y ruchomości, nic wcale należeć n emaię Synowi zaś Benedyktowi y Córce Anastazyi po 1000. tynfow naznaczam na tychże Dobrach Patwieciach, a jeśli by niemieli woli do Zakonu lub zomąż poyścia, tedy do śmierci swojej przy Wnukach moich mieszkać powinni będą.

Więc Turowie za Testamentem Aktorami Patwieć nastali, a Potomstwo Piaśckiego przyrodzone prawo y wstęp do Patwieciow utraciła.

Mocen był zapisać Turom, a oddać własne potomstwo, bo tak rozumie Art. 40. z Roz. 3. tak pisząc, iż Ociec Dzieciom za żywota swego z musu Imienia żadnego postępować niżli po dobrej woli swojej, co będzie wola jego.

Niechciał czynić dobrodzieystwa Potomkom, a ktoby chciał examinować myśli jego chibaby rozumiał, że Ociec będąc Oycem dla Dzieci nie dobrej woli ale z musu był winien oddać dobra Dzieciom.

Lecz gdy od musu y znaglenia wyręcza prawo, więc dobrze on rozrządził majątek, jak chciał, iak rozumiał.

Item wyrok prawa Art. 1. z Roz. 7. Ustawujemy iż wolno każdemu Imiona swoje Oyczyste y Macierzyste wysłużone kupione y iakimkolwiek obyczajem nabyte y nazwane niepatrząc trzeciej y dwóch części, ale wszystko ogulem kto co ma, bądź też połowicę albo którą ich część po osobne według woli y myśli swy oddać, sprzedać, darować, od dzieci, od bliskich oddać, według baczenia tym szafować.

Ociec wydziedziczył Syna, y Córkę, Ociec to uczynił y tak postąpił oddalając Dzieci iak ma czynić Prawa możność nadały.

A ktoby ganil Testament, więc trzeba pierwiey naganić. prawo i statut.

Oddalił potomstwo; to jest Benedykta y Anastazyę Piaśckich, więc oni są oddalonemi, a nie są naturalnemi aktorami w stopniu Oycy.

Y Dekret Ziemski zgodził się na to, bo też niesądził im Dobr jako Oyczyste, lecz zmyślił sądenia pretext nazwawizy Dobra Macierzystemi.

Y oni od Dekretu nie appellowali, y oni nic w prawie Oycy nieszukali, lecz fanatyzmem Dekretu czyli na imieniu Dobr Macierzystych przestali.

Więc co do Dobr Oyczystych sprawy niemá skończona na Testamencie y oddaleniu ich. Zatym jako Dekret nieappellowany nie idzie na przezoru sądu, lecz ma zyskać aprobatę, vigore Konstytucyi Coronation s 1764. titulo o appellacyach iż Dekreta nie appellowane są wiecznemi y niewzruszonemi.

Turowie Dobr leżących y ruchomości pewnemi są Dziedzicami których niemożno inaczey odjąć, chiba wzgardziwizy prawo, glosując ten tenyment gdzie wolno czynić na Dobra własne testament napisać niewolno.

Był by Dobra sprawa Legowiczow y Piaśckich był by też dobry y Dekret Ziemski do Dobr Macierzystych stosowany, lecz gdy cieniu Dobr Macierzystych niewidać jakże Dekret na Dobra Macierzyste formować albo utrzymać.

Pozwolić na bytność testamentu jak pozwolili wszystkie strony, jakże nie dać skutkow testamentowi, któren nie dla tego jest testamentem żeby był próżnym, lecz dla tego aby był skutecznym.

Zgodzili się na existencyą, więc zgodzić się muszą ad effectum, toby zaś rozumowi przeciwnym było, gdyby mówić że jest testament, co do natury y tamże mówić, że niemá testamentu co do skutkow, bowiem on tak do existencyi jako też ad effectum jednostraynie walet.

Czyste źródło aktorstwa Turow zamęcić chcieli wykrętem, bowiem Jozef Piaścki znając siebie być oddalonym wziół prawo rzeczne od Benedykta Piaśckiego, a Legowiczowie wzięli donacyą od Anastazyi Piaśckiej na Patwiecie mianującej się w Dobrach Macierzystych równo między Bracią Aktorki.

Lecz to wszystko zawodnym, bowiem nie prawne ich zapisy dla tego, iż na to zrzeczenie y sprzedażę czynili. Czego Aktorami niebyli y co im oddał Testament.

Item konwinkuje jeżeli Jozef Piaścecki od Benedykta nabył y wygrał w Osobie jego połowę Dóbr pod Imieniem Macierzystych.

Ergo znał siebie być wyzutym przez Oycę, znał też siebie niemającym wchodu do Dóbr Oycy a przeto rekognoskował Testament.

Jeżeli Testament był Prawołomny czemu Jozef Piaścecki w Osobie swojej części nie szukał? ale od Brata część nabywał.

Więc gdy siebie rozumiał być oddalonym powinien rozumieć że y Benedykt równie z nim jest oddalonym, bo ogółem całe potomstwo od należności jest wyięte.

Powiedzą że od Benedykta dla tego brał zrzeczenie, iż sam w części swojej od Oycy pierwey ułatwiony został.

Reponitur Jeżeli Ociec był mocen oddalić od Patwiecia Syna Jozefa, czemuż niebył mocen oddalić Syna Benedykta.

Więc gdy Jozef Piaścecki oddalenie swoje, za słusznym tedy y oddalenie Brata Benedykta musi być słusznym bo ieden Testament obu oddalił.

Tak bowiem nieidzie gdyby Testament względem o oby iednego brata był ważny, a względem Drugiego nieważny na którego jeżeli Jozef Piaścecki zgodził się co do siebie y co do Brata ma przyiac posłuszeństwo.

Jeżeli Dobra Patwiecie są Macierzyste iak wygrał w głowie Benedykta y od czego nie adpellował, czemuż on z osoby twej nie będąc wyrodnym Matki Synem do Dóbr Macierzystych kwestyi nie rościł y nie szukał.

Więc akceptował Testament y oddalenie a w Dobrach Oyczytych nie czynił zawodu niechcąc przerywać ich determinacyi.

Jeżeli z siebie Jozef Piaścecki nie rekwirował Dóbr Oyczytych ani Macierzystych, więc przestał na tym, że z Dóbr Oyczytych oddalony a Dóbr Macierzystych w naturze nie było.

Fałszywie reformowano Dekretem dobra Oyczyte na Macierzyste, a Piaścecki nie appellował, więc zamorzył prawo dopomnienia się dla siebie, y dla potomkow swoich według artykułu 22. z Roz: mówiącego te słowa: *Wsz kżę ku rozprawie za przypozwaniem Strony Załobney o samą rzecz podlec ma q temu Roku stopniu albo punktu w którym Rodzice albo bliscy ich zemrą.*

Nie appellowany przez Oycę Dekret, więc przez dzieci jego niemoże być puszczony, coż jest przecie gdy niema Dóbr Macierzystych więc Piaśceccy żadney z Dekretu niebiorą korzyści bowiem na Dobrach Macierzystych Ociec ich przestał y nie appellował. Czytać kontentowanie się Dekretem.

Nadto Legowiczowie wzięli donacją od Anastazyi Piaśceckiej tak na mniemane Aktorstwo Macierzyste, jakoteż, na 1000. Tynfow testamentowy.

Lecz jako Anastazyja Piaścecka zle wydała donacją tak Legowiczowie zle y niekutecznie oną uzyskali.

imo. Zła Donacya pod pretextem spolności Macierzynskiej bo Dóbr Macierzystych niema, ergo nic Darem swoim nieobiciła.

zdo. Zła Donacya bo do Dóbr Oyczytych wstępu niemiła a na wyznaczonym 1000. Tynfow przestać powinna według ar. 3. z Roz: *5: jeśliby Ociec za żywota swojego wydał iedną Dziewkę za Mąż y ieszczeby kilka Dziewek zostawił tedy te Dziewki według opisu albo Testamentu jego mają być wyprawowane jako im będzie opisano z gotowizny zostawioney.*

Więc wolno było Oycowi oddalić od Dóbr córkę wolno było naznaczyć exdotacją jak naznaczył, a nie wolno Córcę dopominać się części w Dobrach Oyczytych.

imo. Bo oddalona zdo. Choćby oddaloną nie była, iednak według myśli prawa mianowicie artykułow 1. y 2. Rozdziału 5. y Konstytucyi 1588. Córki w Oyczytych Dobrach nie dziedziczą. Więc

Więc Donacya od niey Legowiczom dana, będąc obiektem wymyślu, iest zła y nikczemna y Dóbr Oyczytych nie obeymuje y przeciwi się woli Testamentu y znieważa Prawo, dla których przyczyn ma być skasowana.

Co do złości Dekretu.

Nieważny Dekret że własne Dobra Piafeckiego za Macierzyste uznał, przeciwko własnemu przekonaniu, iż wniesienia Warkojowny żadnem Dowodami y Dokumentami nie wyprobowano.

Więc y bez dowodu y bez Dokumentow wniesienia Warkojowny próbę uczynił.

2do. Nie ważny Dekret że sprzedaż Benedykta y Donacyą Anastazyi Piafeckich utwierdził, y przez zawodną owych zapisow opinią Dobra Patwiecie na półowę między Jozefem Piafeckim y Legowiczami tłumacząc: ie Macierzystemi rozdzielił.

Bowiem to przystało Kasować co pod zasłoną Dobra Macierzystych wsięka do Oyczytści.

Cały argument Dekretu upada y sam Dekret to wypisał, że na wni si nie Warkojowny Dowodu niema, więc Dóbr Macierzystych niema, y racyi do skasowania Testamentu niema.

Dekret ma być rozumian za niedoskonały, gdy on na karcie osmey śmiał swoią wypisać nie roztropność w tych słowach: iż Sądziłi nie tak jak strony w Kontrowersyach y Plantach zgodzili się y iak z inkwizycyi pokazało się.

Więc prywatą y nieumiejętność Dyktowała im wyrok, kiedy oni prawdy z inkwizycyi y dowodow nienaśladowali,

Kasując Testament mówiąc że nie są Dobra Oyczyte ale Macierzyste więc błędna do Kasaty przyczyna Dekretu bo już tu pozna y ślepa parcyalność z Dokumentow że dobra są Oyczyte a nie Macierzyste.

Zatym pierwey chyba znieść wiarę zapisow przyznanych, a potym błędną myśl Dekretu naśladować.

Wziął Sąd za Maxymę do oładzenia Turow rozmaite Prawa, lecz te nie przynoszą fundamentu Bowiem one tylko pomagają Dobrom Macierzystym, a w Dobrach oyczytych woli Aktora nieściskaia, y do skasowania Testamentu nie użyteczne, bo są extra calum.

Na ostatek zapomiał wstydu bo gdy mu Praw donagany cnotliwego zapisu brakneło, wezwał artykułu 40. z Roz: 5. ktorego w St. tucie niema bo ten Rozdział liczy tylko artykułow 22.

Y to iest wszystko co daje poznawać y nieznajomość y Parcyalność Sądu. Ganiąc Testament że Burzyński Oyczym Turow pisał y że Dwoje Potomstwa Benedykta y Anastazyą oddalił.

Repon: 1mo. Co to za nagana że Burzyński pisał znać że tam niemał on ufilności kiedy piszący Testament nie dla siebie względow nie uzyskał.

Ergo nie z domyślu swego nie pisał tylko woli Piafeckiego był tłumaczem.

2do. Gdyby co Burzynski czynił dla zawodu albo gdyby wten czas chciał uczynić podstępku, więc bliżey było pamiętać iemu nasiebie niżeli na Turow, y miałby z ręczność bliższą zapisać co sobie niżeli Turom.

Lecz tu podstępku niebyło gdy nie niezapisał sobie wypełniając y pisząc to co wola y intencya Piafeckiego dyktowała y co Piafecki w Dobrodzieystwie swoim chci mieć nieodmiennym.

Ad zdumieźeli kasła testament dla tey przyczyny że dwoje potomstwa oddalił, więc rozumieią iż ów testament nieważny tylko względem osob Benedykta y anastazyi, a ważnym iest względem oddalonego dalzego potomstwa.

Takim sposobem kassaty approbiują testament, bo jeżeli on jest dobrym względem wszystkich niemoże być złym względem dwóyga potomstwa.
Kiedy Sąd tym pretextem skassował testament że dwoie potomstwa zostało oddalonemi a ku teyże Kassacie nie wezwał przyczyny że wszystkie potomstwo iego jest oddalone.
Więc rozumiał że iedne potomstwo należy do dobr Macierzystych, a drugie nie należy, gdy zaś w naymnieyszym punkcie dobra Macierzyste nieprobują się, więc wszystkie Dzieci razem dobr Macierzystych niemieli y nie mają a przeto zły Dekret.
Ruchomość zapisana Turom którą Burzynscy wzięli a dekret na karcie 9. obowiązał Burzynskich, całą ruchomość sub pænis IPP. Turom dotrzymania.
Więc Testament co do ruchomości approbowany y nie appealowany od skutkow dependuie.
Lecz Prawoformny Dekret że ieden dokument tyle kroc in uno Obiecto y kassuie y Approbiuie.
Prawoformny y nieuważny Dekret kiedy na karcie dziełaty pisze iż żałob po Benedykta y Anastazyą Pialeckich iako do Sądu swego nienależących nie przyjmuię.
Jednak wszystkie pretensye do nich uchila y żałoby kassuie.
Możeli to być sprawiedliwym wyrokiem mówic że nieprzyięta sprawa iednak osądzili Sprawę.
Jeżeli przed nimi forum niebyło iak sami wyznają, a iakże oni y iaką władzą czynili kognicyą Procederu y kassowali pretensye, więc Dekret nie przykładnym jest Dekretem.
Pretensye Turow za weryfikacyą 1898. zł. wynoszące ex possesso Patwieć wynikłe dla tego że Aktorstwo Patwieć jest przylądzone Pialeckiemu y Legowiczowi a Turom odjęte.
Lecz Turowie że są pewni teraz stwierdzenia Testamentu, więc pewnemi razem być muszą satysfakcyi za weryfikacyą.
Nieprzywoicie Sąd Donacyą Legowiczom daną approbował, bowiem Anastazyja nie była Aktorka do wydania, a tym barzicy bez opiekunow bez dołożenia się krewnych, będąc Panną niemogła się rozrządzać samo-władnie.
Więc jako nie przystoyna Donacya tak nierównie nie przystoynny Dekret ią approbiujący.
Jak tu Pialeccy mówic mogą o Aktorstwo przeciw Testamentowi kiedy Ociec ich od Matki y Oyczyma Turow Aktorstwo vigore Testamentu y za też Aktorstwo 3000. Tynfow zapłacić Turom assekurował, czytać Dekret ad casum z karty 5. y szóstej.
Więc jeżeli Dekret odmówił ważności Testamentowi, tedy nie penetrował tak solenney akceptacyi Testamentu przez wszystkie strony.
Wiele jest punktow Dekretu tyle jest w nim błędow y nieprawości, y nie w nim niema tak godziwego coby naśladować można było.
Nic też skutniejszego nie będzie dla przykładu sprawiedliwości jako Dekret Ziemski Slonimski skassować Testament Pialeckiego, z pod więzow Dekretu wyjąć y ożywić, Aktorstwo zaś Patwieć dla Turow oddać y przywrócić.
To jest wszystko co zawiązuje maxymę Procederu, co ukrzywdzonym broni dalszego upadku, Co Skutek Sądu przybliża w dalszych punktach odsyłam ad patita.

Ru 1793. Maja Aprylia 13 Dnia Wskonateni
Przyezgi na Wamowie Imperators. Najiasnieszce,
Imperatorowey, Jerzmej Catey Polskij.

Ex Libris Jozepta Woronice
Prefecti Ponau Palatini
1793

Содержатель Книги
Мостовицки Минской
Осиль Кр и ш т о ф о в и ч
БОРОМЕЦЬ

Rem. Jago & N.

Biblioteka Jagiellońska
sfd/0025279

